

Bil je obog pastir in vrnili so mu starši. Losenje so ga k sebi vzeli; da
 bi jim odce pasel. En dan pride kufemu na pasu kudič in ga vpraša, če mu
 da dušo za denarje. Se ve da, ^{je kudel pastir,} trjdam, ne polni mi ta lonec zlata in srebra, in
 duša bo tvoja. Zdag' je tokel kudič spekel po denar, med tem je pa pastir lonec
 prepiskal in zdola; jarnu v zemljo naredel. Kudic ni tega vesel, in ^{je vrnit} je
 zmiraj iz pekla zletel, da bi lonec napolnil. Prinesel je enkrat - dvakrat - trikrat
 in nič se ni poznalo, ker vse je nekam zlezlo. To je bilo komnatemu ventar
 preveč; drugi kudiči v peklu biga bili ^{in peklu} komalu stepli, tam, da toliko
 denarja stavi. Rekli so mu: Če nam še zdaj dušo ne prineseš, te bomo
 s pekla scabali. Kudic je napravil: Ej počakajte en malo, ne bodite tako pitri;
 le nič se ne bojte, zdaj bo gotovo moja. Jarno še zdaj nesem in nič več. Ali
 zmotil se je revež, lonec je s zdaj ni bil polhen, prišlo je bilo komej do pol.
 Kaj' je bilo ^{ga} zdaj kudiča za storiti, v peklu ni smel brez duše nazaj, in
 duše neje se vobit. Začel je pastirja krog zmirjati in kregati, da ga slepari,
 in kričal je, da ne bo nič več prinesel. Karor se, se nješ, pa tudi ^{duše}
 ne boš vobit, pravi pastir in pri ti moji zatekne lonec od zdaj zdola;
 ali tako, da ni ovi nič videl. Ne tu imaš tvoj denar nazaj, pravi pastir in
 mu da lonec v roke, da ne boš peklu, da te sleparim. Ne sija te v peklu nazaj,
 karor si ga prinesel. Vesel, da je vsaj svoj denar vobit, zavene kudič lonec
 naprmo in leti ⁱⁿ njim kar more v peklu nazaj. Ali ker je preveč bezglav
 in tresel, se mu je luknjica na vrhu odmašila in brez sapki kaj vedel, spet je
 je ^{po poti} celine za rabo. Večkrat mu je karosen na peto piletel, on je pa mislil,
 da je Bog točo za njim poslal - ker listi san je bil sez - in se bolj je
 dirjastil in letel kot prej. Stern se ve, da je se več cekinov ⁱⁿ lonec stresel
 in storil je, da mu je se bolj po nogi ropotalo. Ubogi revež se je bil tvoj peklu
 tako vdelal, da je komej tje prisopihel. - O jji, o jji, mišite mi pomagati,
 in grozno težko sem prinesel, je kričal kudič. Drugi kudiči so mislili, da je
 dušo sabo pribaviral in piletel, so mu na pomoč. Kedar so pa zagledali prazen
 lonec, zgrabila jih je taka jeza, da so se kar vanj zagnali. Scabali biga bili
 ven, ⁱⁿ ki se ne bil revež s krenjji v rat vrata zasabil. Tako se je branil
 in branil, toliko časa, da so ga ^{ga} z avniji purbili. In od tistega časa varje ta
 kudič kudič vrata v peklu, pravijo mu zato "pekleni vrtar".